US PROFILES

ടി. എസ്. ചാക്കോ

ശതാഭിഷിക്തനായി ടി. എസ്. ചാക്കോ

◉ മീട്ടു റഹ്മത്ത് കലാം

എൺപത്തിയഞ്ചാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നയാൾ ആയിരം പൂർണചന്ദ്രന്മാരെ കണ്ടിരിക്കും എന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ശതാഭിഷിക്തനായ ടി.എസ്.ചാക്കോ എന്ന പത്തനംതിട്ടക്കാരന്റെ ജീവിതത്തെ അമേരിക്കയിൽ എത്തുന്നതിന് മുൻപും പിൻപും എന്ന് രണ്ടായി പകുത്താലും സംഭവബഹുലമാണ്. ശാരീരികമായ അസ്വസ്ഥതകൾ അവഗണിച്ച്, ആത്മകഥാരചനയുടെ പണിപ്പുരയിൽ കഴിയുന്ന അദ്ദേഹം ഇ-മലയാളി വായനക്കാരോട് അതിലെ ചില ഏടുകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു...

അമേരിക്കയിൽ എത്തുന്നതിന് മുൻപുള്ള കാലഘട്ടം?

ഞാനൊരു ഫാർമസിസ്റ്റായിരുന്നു. പഠിച്ചതൊക്കെ ആന്ധ്രായിലാണ്.കേരളത്തിൽ പലയിടത്തും ജോലി ചെയ്തു. ഫാർമസിയുടെ ക്ലാസും എടുത്തിരുന്നു.സർക്കാരിന് വേണ്ടി ആദ്യമായി ജോലി ചെയ്യുന്നത് ആലപ്പുഴ ജില്ലാ ആശുപത്രിയിലാണ്. മൂന്നുമാസങ്ങൾക്കുശേഷം വീടിനടുത്ത് തന്നെയുള്ള കല്ലൂപ്പാറയിലേക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം കിട്ടി. ആശുപത്രി തുടങ്ങിയ സമയമാണ്, ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുതവണയേ ഡോക്ടർ കാണൂ. ഞാനും രണ്ടുമൂന്ന് നഴ്സുമാരുമാണ് മരുന്ന് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. പിന്നീടാണ് വണ്ടിപ്പെരിയാർ, ഏലപ്പാറ, പീരുമേട് തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിലുള്ള ട്രാവൻകൂർ ടീ എസ്റ്റേറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കമ്പനിയിൽ അപ്പോത്തിക്കിരിയായി ജോലി കിട്ടുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരാണ് അത് നടത്തിയിരുന്നത്. ഒരുലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരത്തോളം തൊഴിലാളികളും രണ്ടായിരം സ്റ്റാഫും ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 വർഷം അവിടെ ജോലി ചെയ്തു. ദീർഘകാലം സ്റ്റാഫ് യൂണിയന്റെ പ്രസിഡന്റായും പ്രവർത്തിച്ചു.

അക്കാലത്തെ മറക്കാൻ കഴിയാത്ത ഓർമ്മ?

ശബരിമലയിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിലാണ് എസ്റ്റേറ്റ്. പീരുമേട് അമ്പലത്തിൽ തൊഴുതിട്ടാണ് നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ അയ്യപ്പനെക്കാണാൻ പോകു

ന്നത്.അവർക്ക് ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വകയായൊരു
സത്രം പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അതവിടെ
യുണ്ട്. കാട്ടാനയുടെയോ മറ്റ് വന്യമൃഗങ്ങളുടെയോ
ശല്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള സുരക്ഷാക്രമീക
രണങ്ങളും ഉണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ എസ്റ്റേറ്റ് തൊഴി
ലാളികളോട് ഹീനമായാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്.
സ്വതന്ത്ര ഭാരതമാണെന്ന് ഓർക്കണം. ഇന്ത്യയ്ക്ക്
സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചെങ്കിലും, അറുപതുകളിൽ ബ്രിട്ടീ
ഷുകാർക്ക് പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവരോ
ട് കൂറുള്ള നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ
നൽകിയിരുന്നു. കോടതിയിൽ
മജിസ്ട്രേറ്റിനു മുൻ
പിൽ അവർക്ക് നിൽക്കേണ്ടി
യിരുന്നില്ല, കസേരയിട്ടിരിക്കാം.
തോക്ക് കൈവശം വയ്ക്കാ
നും വേട്ടയാടാനുമുള്ള അനുവാ
ദവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സായിപ്പ്
തേങ്ങ എടുത്ത് മാങ്ങ ആണെ
ന്ന് പറഞ്ഞാൽ, തലകുലുക്കി
സമ്മതിക്കേണ്ട ഗതികേടായിരു
ന്നു പാവം തൊഴിലാളികൾക്ക്.
അതിന് ശിങ്കിടി പാടുന്ന ഒരു
പാട് സ്റ്റാഫുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടം
താണുപിള്ളയുടെ കാലത്ത്,
സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീ
ഷ് ഭരണത്തെ എതിർത്ത്, സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾ
ക്കായി ശബ്ദം ഉയർത്തി തൊഴിലാളികൾ സമരം
ചെയ്തപ്പോൾ അതിനെ ചെറുക്കാൻ സായിപ്പുമാർ
നടത്തിയ വെടിവയ്പ്പ് ഞാൻ എസ്റ്റേറ്റിൽ ജോലി
ചെയ്യുന്ന സമയത്താണ്. പശുപാറ വെടിവയ്പ്പെന്ന
ആ ചരിത്രസംഭവത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച വിര
ലിൽ എണ്ണാവുന്നത്ര പേരേ ഇന്ന് ജീവനോടെയു
ള്ളൂ. ഈ അനീതിക്കെതിരെ ഞാൻ ഏഴ് ദിവസം
നിരാഹാരസമരം കിടന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പല
ആളുകൾ മാറിമാറി ഇരിക്കുക അല്ല. അഞ്ചാമത്തെ
ദിവസം അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് ഡോക്ടർമാർ വന്ന് പരി
ശോധിക്കുമ്പോൾ തളർന്ന് അവശനിലയിലായിരു
ന്നു ഞാൻ. അപ്പോഴും, മുന്നോട്ട് വച്ച ഡിമാൻഡ്
അംഗീകരിക്കുംവരെ ജലപാനം നടത്താൻ തയ്യാ
റായില്ല. വേതനവ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുക എന്നു
ള്ളതായിരുന്നു പ്രധാന ആവശ്യം. പിന്നെയും
വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഇന്ദിരാ ഗാന്ധി തോട്ടങ്ങൾ
നാഷണലൈസ് ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ഗത്യന്ത
രമില്ലാതെയാണ് സായിപ്പുമാർ ഒഴിഞ്ഞ് പോകാൻ
തയ്യാറായത്.

വണ്ടിപ്പെരിയാർ കേരളത്തി
ലാണെങ്കിലും അവിടെ കൂടുത
ലും തമിഴരാണ്. തേക്കടി ഡാം
പൊളിച്ചുപണിയാൻ തമിഴർ
സമ്മതിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ,
അതിനെ എതിർത്ത് സമരം നട
ത്താൻ നേതൃത്വം വഹിച്ചതാണ്
മറ്റൊരു പ്രധാന ഓർമ്മ.

അമേരിക്കൻ കുടിയേറ്റം?

ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ അമേ
രിക്കയിൽ നഴ്സായിരുന്നു.
അന്നൊക്കെ മൂന്ന് വർഷം
ജോലി ചെയ്താൽ അമേരിക്കൻ
പൗരത്വം കിട്ടും. ജ്യേഷ്ഠൻ
ഇവിടെ വന്ന് പൗരത്വം നേടിയ
ശേഷം, ഞങ്ങൾ സഹോദര
ങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കായി വിസ തരപ്പെടുത്തി
തന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഫാർമസിസ്റ്റ് ജോലി ചെയ്ത
പ്രവൃത്തിപരിചയം വച്ച് 82 കാലഘട്ടത്തിൽ അമേ
രിക്കയിൽ ജോലി ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല. നഴ്സിംഗ്
ഒഴികെ ഏതു തൊഴിലായാലും അവിടെ തന്നെ പ
ഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. കിട്ടുന്ന ജോലി
ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു കാർ
കമ്പനിയിൽ മാനേജരായി.

ഞാനിരുന്ന കമ്പനിയിൽ ഒരുപാട് മലയാളി
കൾക്ക് ജോലി തരപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെ
യ്തു.

അമേരിക്കയിലെ ആദ്യകാല ഓർമ്മ?

ഇന്ത്യക്കാർ വിവേചനം നേരിട്ടിരുന്ന കാലത്താണ് എനിക്ക് പൗരത്വം ലഭിക്കുന്നത്. മുഖ്യധാരാരാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് നമ്മളിൽ പെട്ടവർ കടന്നുവരണമെന്നും ഇന്ത്യക്കാർ സംഘടിക്കണമെന്നും അന്നേ ഞാൻ പറയുമായിരുന്നു. നഴ്സിങ് പഠിക്കുന്നവർ മാത്രമല്ല, നിയമം പഠിക്കുന്നവരും നമുക്കിടയിൽ നിന്ന് ധാരാളം ഉണ്ടാകണം.

കേരള കൾച്ചറൽ ഫോറം ഓഫ് ന്യൂജേഴ്സി എന്ന സംഘടന രൂപീകരിച്ചു. നമ്മുടെ സംസ്കാരവും ഭാഷയും മുറുകെപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഓണാഘോഷമൊക്കെ അടുത്ത തലമുറയ്ക്കും പകർന്നു കൊടുത്തു. മലയാള ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂൾ തുടങ്ങി. കലയെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.നൃത്ത പാഠശാലയ്ക്കും ആരംഭം കുറിച്ചു. ഞാനും വർഗീസ് പ്ലാമൂട്ടിലും ചേർന്ന് മലയാള നാട് എന്നൊരു പത്രവും തുടങ്ങി. ജോൺ എബ്രഹാം എന്ന തിരുവനന്തപുരംകാരനെ മേയർ സ്ഥാനത്ത് മത്സരിപ്പിച്ചതും ജയിക്കാൻ പിന്തുണച്ചതും നല്ലൊരു ഓർമ്മയാണ്.

ഇരട്ടപൗരത്വത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നല്ലോ?

യഹൂദന്മാർക്ക് മാത്രം ഇരട്ടപൗരത്വം നൽകുന്ന പ്രവണത അമേരിക്കയിൽ കണ്ടപ്പോഴാണ് നമ്മളിലേക്ക് ചിന്തിച്ചത്. അഞ്ച് വർഷം അമേരിക്കയിൽ കഴിയുന്ന ഏത് യഹൂദനും ഇരട്ടപൗരത്വം ലഭിക്കും. അവർക്ക് ഇസ്രയേലിലും അമേരിക്കയിലും വോട്ട് ചെയ്യാം. ഈ അവകാശം ഇന്ത്യക്കാർക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് ശരിക്കും ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച് അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല, മലേഷ്യയിലും സിംഗപ്പൂരിലും എല്ലാം ധാരാളം പ്രവാസികളുണ്ട്. എല്ലാവരും തിരിച്ചുവന്നാൽ രാജ്യത്തിനത് താങ്ങാൻ കഴിയില്ലെന്നായിരുന്നു ഇതിനായി ഞാൻ സമീപിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മറുപടി. പിന്മാറാതെ ഒരുപാട് വാതിലുകൾ മുട്ടി. കെ.ആർ. നാരായണൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന സമയത്ത് ഇരട്ടപൗരത്വം കൊണ്ട് ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായാണ് ഒസിഐ(ഓവർസീസ് സിറ്റിസൺ ഓഫ് ഇന്ത്യ) കാർഡ് ലഭിച്ചത്. ആദ്യകാലത്ത് അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട്, എന്റെ പാസ്പോർട്ടിൽ ലൈഫ് ലോങ് എന്ന് സ്റ്റാമ്പ് ചെയ്തുതന്നിട്ടുണ്ട്.എത്ര നാൾ വേണമെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങാമെന്നു സാരം. അമേരിക്കൻ പൗരത്വം നേടിയ മറ്റുള്ളവർക്ക് 180 ദിവസമേ തുടർച്ചയായി ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ, അമേരിക്കയിൽ മാത്രമേ വോട്ട് ചെയ്യാൻ ഒക്കൂ. ഇന്ത്യയിൽ സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കാമെങ്കിലും 120 ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം വാങ്ങാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ് സാധാരണ പൗരന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള വ്യത്യാസം.

ഫൊക്കാനയുമായും എഎപിഐ-യുമായുള്ള ബന്ധം?

നിരവധി മലയാളി സംഘടനകൾ അമേരിക്കയിൽ രൂപംകൊണ്ടതോടെ ഇവയെ ഒരുകുടക്കീഴിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന ആലോചനയായി. സംഘടനകളുടെ സംഘടന എന്ന ആശയമാണ് ഫൊക്കാന (ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് കേരള അസ്സോസിയേഷൻസ് ഓഫ് നോർത്ത് അമേരിക്ക)യുടെ രൂപീകരണത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. ഫൊക്കാനയ്ക്ക് വേണ്ടി ഇ.കെ.നായനാർ, ഉമ്മൻ ചാണ്ടി,വി.എസ്.അച്യുതാനന്ദൻ, രമേശ് ചെന്നിത്തല,ശിവകുമാർ,സുഗതകുമാരി,മോഹൻലാൽ തുടങ്ങി പലരെയും അമേരിക്കയിൽ കൊണ്ടുവന്നത് ഞാനാണ്.

അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെത്തുടർന്ന് ഫൊക്കാനയിൽ നിന്ന് ചിലർ പിണങ്ങി, ഫോമാ എന്ന സംഘടന തുടങ്ങിയപ്പോഴും ഞാൻ ഫൊക്കാനയിൽ തന്നെ തുടർന്നു. ഇരുകൂട്ടർക്കും എന്നോട് നീരസമില്ല. ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കാണാനാണ് ഇഷ്ടം. ഒന്നിച്ചുനിന്നാൽ അമേരിക്കൻ മലയാളികൾ വലിയൊരു ശക്തിയാണ്. ഭരണാധികാരികൾ ആദ്യ

കാലത്തൊന്നും നമ്മൾ ക്ഷണിച്ചാൽ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ മലയാളികൾ വിളിച്ചാൽ, ഗവർണർ അടക്കമുള്ളവർ പാഞ്ഞുവരും. നമ്മൾ ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർക്കും നമ്മെ ചേർത്തുനിൽക്കുന്നത് ഗുണകരമാണെന്ന് ബോധ്യമുണ്ട്. പരസ്പര ഭിന്നതയുടെ ആ ശക്തി ഇല്ലാതാക്കരുത്.

ഏഷ്യൻ അമേരിക്കൻ പസിഫിക് ഐലൻഡേർസ് (എഎപിഐ) മെയ് 25 ന് പതിവായി നടത്തുന്ന പരിപാടിയിൽ ഇന്ത്യയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പോയപ്പോൾ എനിക്ക് അവാർഡ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിൽ നമ്മൾ പുലർത്തുന്ന ജാഗ്രതയ്ക്കായിരുന്നു അംഗീകാരം. നമ്മുടെ സംഘടനകൾ പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന സംസ്കാരവും സ്വഭാവമൂല്യങ്ങളുമാണ് ഇതിന് കാരണമെന്നും അവർ വിലയിരുത്തി.

കുടുംബം?

കോട്ടയത്ത് ജസ്റ്റിസ് കെ.ടി.തോമസിന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ചേച്ചമ്മ ചാക്കോയെയാണ് (ലീലാമ്മ) ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചത്. അധ്യാപികയായിരുന്നു, കല്യാണത്തിന് ശേഷം ജോലിക്ക് പോയിരുന്നില്ല. കാൻസർ ബാധിച്ച് 8 വർഷം മുൻപാണ് മരണപ്പെട്ടത്. മൂന്ന് മക്കളും കുടുംബസമേതം അമേരിക്കയിലാണ്. മൂത്തമകൻ സക്കറിയ ജേക്കബ് കാലിഫോർണിയയിൽ യുദ്ധവിമാനത്തിന്റെ ക്വാളിറ്റി കണ്ട്രോൾ ഇൻസ്പെക്ടറാണ്. രണ്ടാമത്തെ മകൻ നൈനാൻ ജേക്കബ് ന്യൂജേഴ്സിയിലാണ്. റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ട്രെയിനിങ് കൊടുക്കുന്ന ജോലിയാണ്. ഇളയയാൾ വർഗീസ് ജേക്കബ് ന്യൂയോർക്കിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ ജനറലാണ്. നാലായിരം ബസുകളുടെ കാര്യം നോക്കുന്ന ചുമതലയാണ്.

വിശ്രമജീവിതം ?

കഴിഞ്ഞ മാസം 85 വയസ്സ് തികഞ്ഞു. ആയിരം പൂർണചന്ദ്രന്മാരെ കണ്ടു. രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് 'സമകാലിക സമസ്യകൾ' എന്ന പേരിലെഴുതിയ പുസ്തകം ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ക്രിസോസ്റ്റം തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചെഴുതിയ 'ചിരിയുടെ സ്നേഹതീരമാണ്' മറ്റൊന്ന്. മന്ത്രിമാരും എംഎൽഎ മാരും ബിഷപ്പുമാരും അതിൽ ആശംസ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ വർഷം മാർത്തോമാ സഭയിലെ ബിഷപ്പാണ് പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്തത്. ആദ്യ പതിപ്പ് തീർന്നു. രണ്ടാമത്തെ പതിപ്പ് ഉടൻ ഇറങ്ങും. എന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതണമെന്ന് ക്രിസോസ്റ്റം തിരുമേനി മരിക്കും മുൻപ് നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. പകുതിയോളം എഴുതി. 'ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവചരിത്രം' എന്നാണ് പേര്. ആഴ്ചയിൽ മൂന്ന് ഡയാലിസിസ് നടത്തുന്നുണ്ട്.ചിലപ്പോൾ ക്ഷീണം തോന്നുമെങ്കിലും, പുസ്തകം പൂർത്തീകരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. പ്രായമായെന്ന് കരുതി വിശ്രമിക്കാൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല.

ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത: ഒരു ഓർമ്മ

(ടി.എസ്. ചാക്കോ-2021)

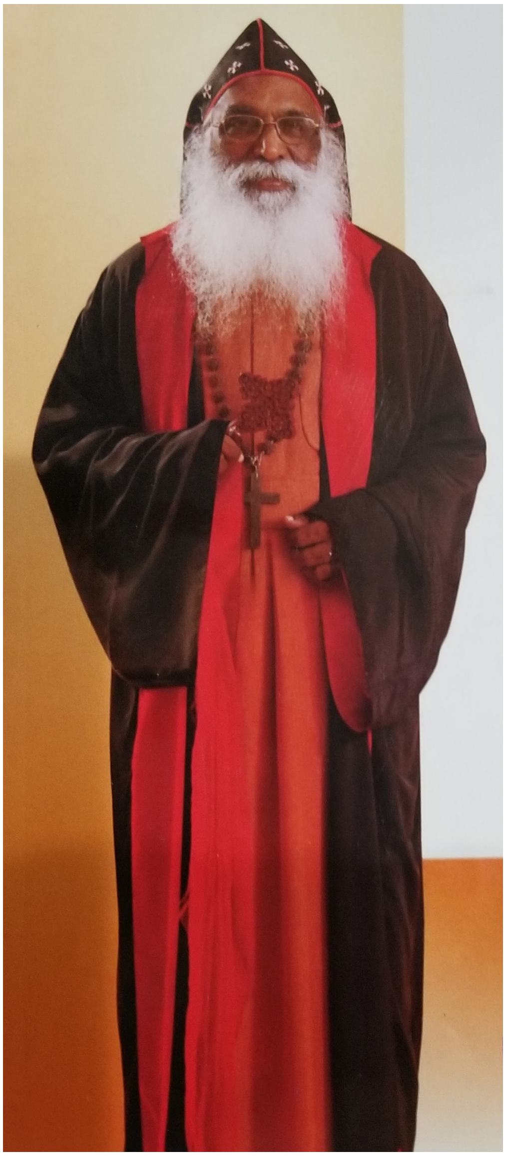

രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടിലെ ജനസമൂഹത്തെ ചിരിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും പഠിപ്പിച്ച ആത്മീയ പിതാവായിരുന്നു ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത. ഇത്രയും ജനകീയനായ ഒരു ക്രൈസ്ത വസഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷനും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് താനെന്ന പറയാം.

തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ ചൈതന്യം അടുത്തു അറിയുവാനും അനുഭവിക്കാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചവരിൽ ഒരാളാണ് ഞാനും. ഏഴ് പതിറ്റാണ്ട് കാലത്തെ സഹോദര തുല്യമായ സുഹൃദ്ബന്ധമാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

ഞാൻ സണ്ടേ സ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മുതൽ ആ ബന്ധം തുടങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്വഭാവം കൊണ്ടും പെരുമാറ്റം കൊണ്ടും ഏറെ വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു തിരുമേനി. അതുകൊണ്ടാണ് 'ധർമ്മിഷ്ഠൻ അച്ചായൻ' എന്ന പേരിൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഇരവിപേരൂർ ഇമ്മാനുവേൽ മാർത്തോമ്മ പള്ളിക്കാരായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ പിതാവ് റവ. കെ.ഇ. ഉമ്മൻ അച്ചൻ അവിടെ ഇരുപത്താറ് വർഷകാലത്തോളം പള്ളിവികാരിയായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ വികാരി ജനറൽ ആയിരുന്നു അച്ചന്റെ ജേഷ്ഠൻ കെ.ഇ. ജേക്കബ് കലമണ്ണിൽ വട്ടക്കോൽ വല്ല്യച്ചൻ.

മാർത്തോമ്മ സഭയുടെ ആരംഭത്തിൽ അടങ്ങപ്പുറത്ത് മൽപ്പാൻ അച്ചൻ തുടങ്ങിയ പാരമ്പര്യം വലിയ തിരുമേനിക്കുണ്ട്. ചെറുപ്രായം മുതൽ കുട്ടികളെ സംഘടിപ്പിച്ച് സാമൂഹ്യ സേവനം നടത്താനും ജനോപകാരപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനും പ്രേരിപ്പിച്ച് ധർമ്മഷ്ഠൻ അച്ചായനും സഹോദരനായ തമ്പിച്ചായനും ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ധർമ്മഷ്ഠൻ അച്ചായൻ, ധർമ്മിഷ്ഠൻ അച്ചൻ, തിരുമേനിയാകുമ്പോഴും അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന ചുമതല വഹിച്ചപ്പോഴും സഫ്രഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർത്തോമ്മ സഭ പരാമാദ്ധ്യക്ഷൻ, പിന്നെ വലിയ തിരുമേനി എന്നീ നിലകളിൽ എത്തിയപ്പോഴും ഞാൻ ഫോണിൽ വിളിച്ചാൽ യാക്കോൻ എവിടെയാണ് എന്നായിരുന്നു ആദ്യ ചോദ്യം. കാലം ചെയ്യുന്നതിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾ മുമ്പ് വരെ അത് തുടർന്നു.

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന് വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വലിയ തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗവും ഉപദേശവും എന്നും പച്ച പിടിച്ച് നിന്നു.

ഞാൻ അമേരിക്കയിൽ വന്നതിന് ശേഷവും ആണ്ടുതോറും ഫെബ്രുവരിയിൽ നടക്കുന്ന കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കാൻ നാട്ടിലേക്ക് പോകുക പതിവായിരുന്നു. കുറഞ്ഞ പക്ഷം വലിയ തിരുമേനിയുടെ അറുപത് വർഷത്തെ പ്രസംഗം മുടങ്ങാതെ കേൾക്കുവാൻ ദൈവം എനിക്കും അനുഗ്രഹം തന്നിട്ടുണ്ട്. കോവിഡ് 19 മൂലം കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ കൺവൻഷനിൽ എനിക്ക് പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

എത്ര തിരക്കാണെങ്കിലും എന്നെ കാണുമ്പോൾ കുശല പ്രശ്നം ചോദിക്കാനും തിരുമേനി മറന്നിരുന്നില്ല.

മാരാമൺ പന്തലിൽ വിഐപികൾക്കുള്ള സീറ്റിൽ എനിക്കും ഇരിപ്പിടം തന്നിരുന്നു. ആയതിന് കാലം ചെയ്ത രണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരോടും ഉള്ള കടപ്പാട് നന്ദി പുരസരം സ്മരിക്കുന്നു.

ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും ആശ്രയവും അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിച്ച ഒരു വലിയ പിതാവിനെയാണ് നമുക്ക് നഷ്ടമായത്.

ഞാൻ അമേരിക്കയിലെ ടീനെക്ക് സെന്റ് പീറ്റേഴേസ് മാർത്തോമ്മ ചർച്ചിൽ സഭാ മണ്ഡലം മെമ്പറായി പ്രവർത്തിച്ചകാലം. അമേരിക്കയിലെ പ്രത്യേകിച്ചും ന്യൂജേഴ്സി മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ നടത്തിയ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനത്തിന് അവാർഡുകൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. അതറിഞ്ഞ തിരുമേനി മാർത്തോമ്മ സഭാ കൗൺസിൽ കൂടി തിരുമേനിയും കാലം ചെയ്ത ജോസഫ് മാർത്തോമ്മയും ചേർന്ന് എന്നെ പൊന്നാട അണിയിച്ചു. കൂടാതെ ഏറ്റവും നല്ല ഭർത്താവിനുള്ള ആദരവും അംഗീകാരവും നൽകി എന്നെ ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇത് എപ്പോഴും സ്മരണയിൽ മരിക്കാതെ ഉദിച്ചു വരുന്ന സംഭവമാണ്.

ഞാൻ ആദ്യമായി എഴുതിയ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമാണ് 'സമകാലികസമസ്യകൾ' അതിന്റെ പ്രകാശകർമ്മം നടത്തുന്നതിന് തിരുമനസ് തിരുവല്ലാ എസ്.സി.എസിലുള്ള പുലാത്തിൻ പഴയ അരമനയിലെ കോൺഫ്രൻസ് ഹാൾ അനുവദിക്കുകയും, തിരുമേനി അതിന്റെ ആദ്യ കോപ്പി കാലം ചെയ്ത ജോസഫ് മാർത്തോമ്മയ്ക്ക് നൽകി പ്രകാശകർമ്മം നതുകയും ചെയ്ത മുഹൂർത്തം എങ്ങനെ മറക്കും. സമൂഹത്തിലെ പ്രമുഖർ അടങ്ങിയ നിറഞ്ഞ സദസ് ആയിരുന്നു.

ഇരുപത് വർഷം മുമ്പ് മാരാമൺ കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോട് ഒരു സുപ്രധാന കാര്യം നിർദ്ദേശിച്ചു. അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഭദ്രാസന മെത്രാൻമാർ, മുതിർന്ന വൈദികർ, സഭാ കൗൺസിൽ മെംമ്പർമാർ തുടങ്ങി കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരെ വിളിച്ച് ഒരു സമ്മേളനം നടത്തണം. ആ ചുമതല ചാക്കോച്ചനെ ഏൽപിക്കുന്നു. അതിന് അനുയോജ്യമായ സ്ഥലം ചാക്കോച്ചന്റെ ഇരവിപേരൂർ വട്ടക്കോയിലുള്ള ഭവനം തന്നെ ആകട്ടെ–തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

ഈ ഒത്തുകൂടൽ കൺവൻഷന് തലേദിവസം ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം 5 മണി മുതൽ 8 വരെ ആകട്ടെഎന്നും തിരുമേനി നിർദേശിച്ചു. 'കൺവൻഷൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആരെയും കിട്ടില്ല. ശനിയാഴ്ച ആണെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും സൗകര്യം ആയിരിക്കും.'

തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം 2002 ഫെബ്രുവരി പതിമൂന്നാം തീയ്യതി ശനിയാഴ്ച 5 മണിക്ക് ആദ്യത്തെ സമ്മേളനം തിരുമേനിയുടെ തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രാർത്ഥനയോടെ ആരംഭിച്ചു. മുടങ്ങാതെ 18 വർഷം അത് തുടർന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം കൊറോണ മൂലം നടക്കാതെ പോയി.

എല്ലാ സമ്മേളനത്തിലും വല്യതിരുമേനി, കാലം ചെയ്ത ജോസഫ് മാർത്തോമ്മ, കാലം ചെയ്ത സഖറിയാ മാർ തിയോഫിലോസ്, സഫ്രഗൻ മാർത്തോമ്മാ, ഏബ്രഹാം മാർ പൗലോസ്, ഐസക് മാർ ഫിലക്സിനോസ് , തുടങ്ങി മിക്ക തിരുമേനിമാരും ക്നാനായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ തിരുമേനി, മറ്റു സഭകളിലെ തിരുമേനിമാർ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു. അതിനു പുറമെ മന്ത്രിമാർ, എം.പി.മാർ , എം.എൽ.എ.മാർ, മാരാമൺ കൺവൻഷന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പത്തനംതിട്ട ജില്ലാ കളക്ടർ, പോലീസ് എസ്.പി., ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേധാവികൾ, സഭാ സെക്രട്ടറി, സുവിശേഷ സംഘം സെക്രട്ടറി, സഭ ട്രസ്റ്റി തുടങ്ങിയവരും പങ്കെടുത്തു വന്നിരുന്നു.

ആന്റോ ആന്റണി എം.പി., രാജു അബ്രഹാം, എം.എൽ.എ. പ്രൊഫ.പി.ജെ.കുര്യൻ, എം.പി., മനോരമ എഡിറ്റോറിയൽ ഡയറക്ടറായിരുന്ന തോമസ് ജേക്കബ്, റെജി ലൂക്കോസ്, തുടങ്ങിയവർ മുടങ്ങാതെ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ജോർജ് മാമ്മൻ

കൊണ്ടൂർ, കോൺഗ്രസ് നേതാവ് താന്നിക്കൽ, സുനിൽ മറ്റത്ത്, തുടങ്ങിയവർ ഇതിന് നേതൃത്വം നൽകി സഹായിച്ചിരുന്നു.

ബാലചന്ദ്രൻ (തഹസിൽദാർ) അമേരിക്കയിൽ നിന്നും ടി.എം. സാമുവേൽ (അനിയൻ) മോനി ദമ്പതികൾ, കോശി കുരുവിള, രാജമ്മ ദമ്പതികൾ , സാമുവേൽകുട്ടി പള്ളന്താനം, വർക്കി ഏബ്രഹാം, ഏബ്രാഹം വർഗീസ്, ജോർജ് ഉമ്മൻ, സാബു ചക്കുംമൂട്ടിൽ, അനിയൻ തറുവേലിമണ്ണിൽ, ബേബിക്കുട്ടി വട്ടം പറമ്പിൽ, സിമി ബാലചന്ദ്രൻ, തുടങ്ങിയവരും പങ്കെടുത്തു വന്നു. ഫൊക്കാനയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് പോൾ കറുകപ്പള്ളിൽ, മിക്കവാറും എല്ലാ സമ്മേളനത്തിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

തിരുമേനി നാട്ടിലും അമേരിക്കയിലുമായി പല കൺവൻഷനിലും പ്രസംഗിച്ചതു നന്ദിപൂർവം ഓർക്കുന്നു. ഫൊക്കാനയുടെ 'ഭാഷയ്ക്കൊരു ഡോളർ', ഗ്രാമസംഗമം, നഗരസംഗമം, മതസൗഹാർദ്ദസമ്മേളനം എന്നിവയൊക്കെ തിരുമേനിയുടെ പ്രശംസ പിടിച്ചു പറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ ഭവനത്തിലെ സമ്മേളനത്തിലെ സ്നേഹ വിരുന്നതിനും ചില ചട്ടങ്ങൾ തിരുമേനി നിർദേശിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ നാടൻ വിഭവങ്ങൾ. നാടൻ പച്ചക്കറികളും, നാടൻ പഴവർഗ്ഗങ്ങളും , മത്സ്യമാംസാദികൾ എല്ലാം നാടൻ, നാടൻ കോഴി, നാടൻ ആട്, മാട്, ആറ്റവാള അടങ്ങിയ ആറ് മത്സ്യങ്ങൾ. അതിന് ശേഷം ഒരു കേയ്ക്ക് മുറിക്കൽ. വലിയ തിരുമേനി മുറിച്ച് കാലം ചെയ്ത ജോസഫ് മെത്രാപ്പോലീത്തക്കും സംബന്ധിക്കുന്ന എല്ലാ തിരുമേനിമാർക്കും സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് വായിൽ വച്ച് കൊടുത്തു. തിരുമേനിമാർ വലിയ തിരുമേനിക്കും കൊടുക്കും. അതിന് ശേഷം എനിക്കും ഭാര്യക്കും (എന്റെ ഭാര്യ മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്.)

അവസാനമായി ഫെബ്രുവരി പതിമൂന്നാം തീയതി, എന്റെ ഭാര്യ ലിസാമ്മക്ക് വലിയ തിരുമേനി കേയ്ക്ക് മുറിച്ചു സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് വായിൽ വച്ച് കൊടുത്ത രംഗം എങ്ങനെ മറക്കും? ഇന്നും ആ രംഗത്തിന്റെ ഫോട്ടോ എന്റെ വീടിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ഉണ്ട്. അതിന് ശേഷം ഞാനുൾപ്പെടെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാവർക്കും തിരുമേനി തന്നെ കേയ്ക്ക് നല്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവാണ് എല്ലാം വിട്ടിട്ട് നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

2018 മാർച്ച് മാസം പതിനെട്ടാം തീയതി ഞാൻ ഫെലോഷിപ്പ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ തിരുമേനിയുടെ കിടക്കക്കരികിൽ ചെന്ന് ഞാൻ നാളെ അമേരിക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുയാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ വിറക്കുന്ന കൈ എന്നിലേക്ക് നീട്ടി അതു ഞാൻ ഞാൻ കാണുമ്പോഴൊക്കെ തിരുമ്മി കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു:

'തിരുമേനി'. ചാക്കോൻ ഇനിയും വരുമ്പോൾ 'എന്നെ' കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ട ഞാൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. എന്നെ കെട്ടിപിടിച്ച് തിരുമേനി അനുഗ്രഹിച്ചു. ഞാൻ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ വിടവാങ്ങി.

നേരേ പോയത് മാർത്തോമ്മ സഭാ മെത്രാപ്പോലീത്ത ജോസഫ് മാർത്തോമ്മ തിരുമേനിയുടെ പുലാത്തിൻ അരമനയിലേക്ക്. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ തിരുമേനി വിശ്രമിക്കുന്നു. കിടക്കകരികിൽ ഞാൻ ചെന്ന് നിന്ന ഉടൻ തന്നെ ഞാൻ കരയാൻ തുടങ്ങി. മെത്രാപോലീത്ത കാര്യം അന്വേഷിച്ചു. ഞാൻ വലിയ തിരുമേനിയെ കണ്ട് യാത്ര ചോദിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ ചാക്കോച്ചൻ ഇനി വരുമ്പോൾ വലിയ തിരുമേനിയെ കാണില്ല എന്നു പറഞ്ഞ രംഗം വിവരിച്ചു. ജോസഫ് മാർത്തോമ്മ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ മറുപടി. ചാക്കോച്ചൻ ഇനിയും വരും വലിയ തിരുമേനിയെ അന്നും കാണും.

സംഭവിച്ചതു മറ്റൊന്ന്. ഇത് പറഞ്ഞു എന്നെ ആശ്വസിപ്പിച്ച ജോസഫ് മാർത്തോമ്മ ആദ്യം ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് വലിയ തിരുമേനിയും നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. രണ്ട് പേർക്കും വേണ്ടിയും ഞാൻ കണ്ണീരോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു.

വിവരിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോരാ. കരയുവാൻ കണ്ണുനീർ പോരാ. കണ്ണുനീരിൽ കുതിർന്ന പ്രണാമം. അന്ത്യാഞ്ജലിയോടെ പ്രണാമം.

എന്റെ മൂന്ന് മക്കളുടെയും വിവാഹം തിരുമേനിയാണ് നടത്തി അനുഗ്രഹിച്ചത്. എന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ ജേക്കബ് നൈനാൻ, ലെജിമോന്റെ ഭാര്യ റോണാ മോൾ എന്നിവർ കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ പതിനെട്ടാം തീയതി കുമ്പനാട് ഫെലോഷിപ്പ് ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നു തിരുമേനിയെ കണ്ടിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ളവരിൽ അവസാനമായി കണ്ടത് ഇവർ എന്നും മനസിലാക്കുന്നു.

സുഗതകുമാരി, ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

(ടി.എസ്. ചാക്കോ, ന്യൂ ജേഴ്സി–2020)

അന്തരിച്ച മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയങ്കരിയായ കവയിത്രി സുഗതകുമാരിയുടെ വിയോഗം മലയാള സാഹിത്യത്തിന് ഉണ്ടാക്കിയ നഷ്ടം വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കാവുന്നതല്ല. കവയിത്രി എന്നതുപോലെ തന്നെ അധ്യാപിക, ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തക എന്നീ നിലകളിലും കേരളത്തിന്റെ സമഗ്രമായ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീ രത്നമായിരുന്നു, സുഗതകുമാരി.

സുഗതകുമാരി അമേരിക്കയിലെ ഫൊക്കാനാ കുടുംബസംഗമത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ഏതാനും ദിവസം എന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം താമസിക്കുകയും വളരെ സ്നേഹത്തോടെയും വിനയത്തോടെയും ഞങ്ങളുമായി ഇടപഴകുകയും ചെയ്തിരുന്നത് ആദരപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള സാഹിത്യകാരി എന്ന വിശേഷണങ്ങൾ സുഗതകുമാരിക്ക് ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ അംഗീകാരമായിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ പുറംതിണ്ണയിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കും അമ്മമാർക്കും പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ജീവനും സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരം കേന്ദ്രമാക്കി അവർ സ്ഥാപിച്ച 'അഭയ' എന്ന ആശ്രയ കേന്ദ്രം അനേകം സ്ത്രീകളുടെ ആശ്രയവും അഭയസ്ഥാനവുമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്.

കവിതകളിലൂടെ സാഹിത്യത്തെ ഉപാസിക്കുകയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെ മനുഷ്യത്വത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അസാധാരണ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു സുഗതകുമാരിയുടേത്. പ്രകൃതി സ്നേഹി എന്ന നിലയിലും പ്രകൃതി സംരക്ഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സജീവ പങ്കാളി എന്ന നിലയിലും സുഗതകുമാരി ലോക മലയാളികളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു.

പരിതസ്ഥിതിയുടെ ഭദ്രതയ്ക്കും സുരക്ഷയ്ക്കുമായി സുഗതകുമാരി ഏറ്റെടുത്ത് നടപ്പാക്കിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെയധികം അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ മലയാളികളുടെയും മനസ്സിൽ മായാത്ത സ്നേഹ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ മഹതി കടന്നു പോയത്.

ആറന്മുള ആന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവള പദ്ധതി പരിതസ്ഥിതിക്ക് ദോഷം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തിയ സമരത്തിന് സുഗതകുമാരി പിൻതുണ പ്രഖ്യാപിച്ചത് വിദേശ മലയാളികളെ നിരാശരാക്കി എന്ന സത്യം പറയാതിരിക്കാൻ ആവില്ല. അന്നത്തെ സമര പന്തലിൽ നേരിട്ടുചെന്ന് ഈ കാര്യത്തിൽ സുഗതകുമാരിയുടെ നിലപാട് പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സ്നേഹപൂർവ്വമായ എന്റെ വിയോജിപ്പ് ഞാൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അമേരിക്ക, യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ, ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഒക്കെ പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ ലക്ഷകണക്കിനു മലയാളികളാണ് കുടുംബ സമ്മേതം താമസിക്കുന്നത്. അവർക്കെല്ലാം വളരെ ആശ്വാസകരമായ പദ്ധതിയായിരുന്നു അത്.

പരിസ്ഥിതിയുടെ പേരുപറഞ്ഞ് ആ പദ്ധതിക്ക് തുരങ്കം വെച്ചപ്പോൾ അത് വിദേശമലയാളികളുടെ

നെഞ്ചത്ത് കുത്തുന്നതുപോലെ വേദനാജനകമായിരുന്നു. കുവൈറ്റിലുള്ള ഒരു മലയാളി നാല് മണിക്കൂർ ആകാശയാത്ര ചെയ്ത് നെടുമ്പാശ്ശേരിയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ റാന്നിയിലോ പത്തനംതിട്ടയിലോ കോഴഞ്ചേരിയിലോ തിരുവല്ലയിലോ ചെങ്ങന്നൂരോ ഉള്ള വീട്ടിൽ എത്തണമെങ്കിൽ വീണ്ടും നാല് മണിക്കൂർകൂടി യാത്ര ചെയ്യണം. കടുത്ത ട്രാഫിക്ക് ബ്ലോക്കുകൾ പിന്നിട്ട് പൊട്ടിപൊളിഞ്ഞ് കുണ്ടുംകുഴിയുമുള്ള റോഡിലൂടെയുള്ള ദുസഹനമായ യാത്ര ഇവിടുത്തെ മലയാളിക്ക് പേടി സ്വപ്നം ആണ്.

അത്തരം ദുർഘടങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ ആറന്മുള വിമാനത്താവളം വരേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ മൃഗാവശിഷ്ടങ്ങളും പച്ചക്കറി മാലിന്യങ്ങളും റോഡരികിൽ തള്ളുന്ന നാട്ടിലെ മലയാളി ഉണ്ടാക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി നാശം ആരും കാണുന്നില്ല. പാസ്റ്റിക്ക് കുപ്പികളും പായ്ക്കറ്റുകളും വഴിയരികിൽ ഇട്ട് കത്തിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിഷപുക ശ്വസിക്കുന്നതിന് നാട്ടിൽ ആർക്കും പരാതിയില്ല. കേരളത്തിലല്ലാതെ ലോകത്ത് മറ്റെവിടെത്തും ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രവർത്തി കാണാൻ പറ്റില്ല.

അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെയുള്ള ലോകരാജ്യങ്ങൾ പരിസര ശുചീകരണത്തിന് നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം നമ്മുടെ ജനപ്രതിനിധികൾ നേരിട്ട് കണ്ട് ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ മാതൃക സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ല. മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാളികളുടെ ചിരകാല സ്വപ്നമാണ് ആറന്മുള വിമാനത്താവളം.

സുഗതകുമാരി ടീച്ചർ ഈ കാര്യത്തിൽ ഒന്ന് മാറിചിന്തിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മെ ദുഃഖിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അന്ത്യം സംഭവിച്ചത്. സ്നേഹസന്നദ്ധയായ ഒരമ്മ, സഹോദരി ഒക്കെയായി ഈ കവയിത്രി മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിലനിൽക്കും. ബഹു.സുഗതകുമാരിയുടെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ എന്റെയും എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും കേരള കൾച്ചറൽ ഫോറം ഓഫ് ന്യൂജേഴ്സിയുടെയും ഫൊക്കാനയുടെ മുഴുവൻ അംഗങ്ങളുടെയും ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.